№ 90. Czwartek 19. Kwietnia 1866. Rok wydania 56.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Obwieszczenie.

XVII. losowanie obligacyi lwowskiego funduszu indemnizacyjnego odbędzie się dnia 30. kwietnia 1866 o godzinie 8. przedpołudniem w gmachu c. k. Namiestnictwa (dom Głowackiego Nr. 98¾ przy ulicy Łyczakowskiej).

Kwota amortyzacyjna przeznaczona do tego losowania wynosi 354.000 złr. m. k. czyli 371.700 złr. w. a. i do losowania będą przypuszczone wszystkie obligacye wydane do dnia 15. lutego b. r.

Z c. k. Namiestnictwa
jako dyrekcyi funduszu indemnizacyjnego.

Lwów, 13. kwietnia 1866.

Gmina *Ożomla* w obwodzie przemyskim celem zaprowadzenia u siebie uregulowanej nauki szkolnej zobowiązała się po wieczne czasy, wystawić dom na szkołę z pomieszkaniem dla nauczyciela i tenże utrzymywać zawsze w dobrym stanie, posprawiać sprzęty szkolne, starać się o utrzymanie w szkole ochędóstwa, na opał szkoły dawać potrzebną ilość drzewa, nakoniec każdoczesnemu nauczycielowi, który ma oraz pełnić funkcye diaka, płacić rocznie 120 zł. w. a.

Okazaną temi ofiarami troskliwość o podniesienie oświaty ludu wiejskiego, podaje się z wyrazem uznania do wiadomości powszechnej.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 3. kwietnia 1866.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Jego c. k. Apostolska Mość najwyższem postanowieniem z 10go kwietnia b. r. raczył najmiłościwiej nadać odźwiernemu w ministerstwie stanu, *Marcinowi Alexy*, przy sposobności przeniesienia go na własną prośbę na stały stan spoczynku, srebrny krzyż z koroną, w uznaniu jego wieloletnich, wiernych usług.

Rozporządzenie ministerstwa handlu i rolnictwa, jakoteż ministerstwa wojny z 17. marca 1866,

względem oznaczenia przyzwolonych ze skarbu państwa nagród za chów koni i subwencyi na utrzymanie dobrych prywatnych ogierów stadniczych na trzy lat od roku 1867 aż włącznie do roku 1869;

ważne w całej monarchii z wyjątkiem lombardo-weneckiego Królestwa i Dalmacyi.

Jego c. k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem datowanem z Budy dnia 3. lutego 1866 zezwolić najłaskawiej, ażeby ku poparciu chowu koni, a szczególnie, by hodowników koni na mniejszą skalę zachęcać do troskliwego chowu, pielęgnowania i szanowania swoich koni i uzyskać przezto do podniesienia i ulepszenia chowu koni krajowych, zupełnie przydatny materyał hodowniczy w dobrych klaczach i ogierach, systemizowane dotąd na mocy najwyższego postanowienia z 9. lutego 1860 do końca roku 1865, a najwyższem postanowieniem z 8. października 1865 także na rok 1866 na nagrody za chów koni i medale kwoty w sumie 2750 dukatów rocznie na trzy lata od roku 1867 aż włącznie do roku 1869 do summy 3600 dukatów rocznie podniesione, a oprócz tego także na utrzymanie dobrych prywatnych ogierów stadniczych na trzy lata od r. 1867 aż włącznie do r. 1869 rocznie 1600 duk. za przepisanem wcieleniem odnośnej ogólnej summy 5200 dukatów rocznie do przynależnych budżetów — pod następującemi bliższemi warunkami ze skarbu państwa rozdawane będą:

I. Co do nagród za chów koni i medalów za klacze ze źrebiętami i za trzyletnie klacze.

§. 1. Od przyzwolonej na to rocznej kwoty 3600 dukatów potrącaną będzie roczna kwota 100 dukatów na sporządzanie potrzebnej liczby srebrnych medali „za dobry chów i pielęgnowanie koni“, i te medale będą jak dotąd także na przyszłość oprócz nagród rozdawane podług postanowień zawartych w rozporządzeniu z 18. lutego 1860 (Dzien. u. p. Nr. 47).

§. 2. Pozostająca reszta 3600 dukatów użyta będzie na nagrody za chów klaczy ze źrebiętami i za trzyletnie klacze na stacyach konkursowych pojedyńczych krajów koronnych wedle oznaczonej ich liczby i wysokości. (Na Galicyę z W. Księstwem krakowskiem przypada podług załączonego przy tym paragrafie wykazu co roku 8 nagród za klacze z źrebiętami po 8 dukatów i 8 nagród za trzyletnie klacze po 7 dukatów, razem w summie 464 dukatów, a na Bukowinę 2 nagrody za klacze ze źrebiętami po 10 dukatów i 2 za trzyletnie klacze po 8 dukatów, razem 128 duk.)

Miejsca przeznaczone na stacye konkursowe i kolej konkursów podane będą poźniej do wiadomości powszechnej.

II. Co do subwencyi na utrzymanie dobrych prywatnych ogierów stadniczych.

§. 1. Celem tych subwencyi jest chów ogierów prywatnych, przydatnych do utrzymania i rozmnożenia ras koni, istniejących w pojedyńczych krajach koronnych, ażeby tym sposobem mogło być powoli zniesione zupełnie utrzymywanie ogierów eraryalnych.

§. 2. Subwencye te więc będą na próby rozdzielane najprzód w tych krajach, gdzie zostały już zniesione lub zredukowane stacye eraryalne do odstanawiania, i przeznaczono na to sumę 1600 dukatów, z której przypadają na Bukowinę 2 subwencye po 30 dukatów i 2 po 20 dukatów, razem 100 dukatów.

Nagrody te będą przyznane właścicielom ogierów od 4 do 8 lat, które przytem są dobrze pielęgnowane, zdrowe, silne i przydatne do podniesienia rasy swojej okolicy.

Ogiery, które otrzymały subwencyę, mogą ubiegać się o nią powtórnie w ciągu przepisanego wieku.

Bliższe postanowienia co do stacyi konkursowych i komisyi, które mają zajmować się rozdawaniem subwencyi, będą w swoim czasie ogłoszone.

Wüllerstorff m. p. *Franck* m. p.

Część nieurzędowa.

Lwów, 19. kwietnia.

Wiedeńska „Presse“ z dn. 16. b. m. pisze, iż obawy wojenne wszędzie się wzmagają. Do „Timesa“ pisze korespondent paryzki, że słaba nawet nadzieja pokoju, jaką jeszcze miano przed kilkoma dniami, teraz znikać poczyna. Sytuacya obecna przypomina żywo to, co poprzedziło wojnę włoską w r. 1859, czyni się wszystko dla wyzwania Austryi, ażeby pierwszy krok uczyniła. Francya w głębokiem milczeniu odgrywa role grzecznego widza na pozór zupełnie neutralnego, neutralności tej jednak nie dowierzają. Popłoch na giełdzie wywołały różne pogłoski, które gdyby się sprawdziły, większyby jeszcze popłoch sprawiły. Między innemi mówią, że Cesarz wyraźnie zakazał, ażeby „Monitor“ zamieścił kilka wierszy potwierdzających oświadczenie neutralności Francyi, z którem „Constitutionnel“ przed kilkoma dniami wystąpił.

Do obozu pod Chalons ściągają wojska wcześniej niż po inne lata, w czem upatrują pewne znaczenie, wiążąc wcześniejsze ściąganie wojska ze sprawą niemiecką. Mówią, że Cesarz Napoleon prócz załogi Paryża i miast okolicznych ma 40.000 wojska, które do Niemiec rzuciéby mógł. Pogłoski te wojskowe nie mało się przyczyniły do zaniepokojenia giełdy paryzkiej. Popłoch ten pomnożyły jeszcze wieści, że pp. Fould i Drouyn de Lhuys mieli odebrać dymisye. Wszakże pogłoski podobne w każdym razie widocznie są przedwczesne.

Hrabia Arese, który kilka razy rozmawiał z Cesarzem i z p. Drouyn de Lhuys, odjechał już do Florencyi. Cel jego pobytu w Paryżu zupełną jest tajemnicą. Równąż tajemnicą są misye pułkownika Mertina i Schmidta, z których pierwszy wysłany być ma do Wiednia a drugi do Florencyi.

„La France“ donosi, że posiedzenie ciała prawodawczego przedłużone będzie do dn. 15. czerwca, przyczyny przedłużenia jednak nie podaje. Być może, iż przyczyną tą będzie zawikłana i grożna w ogóle sytuacya.

Dzienniki francuskie donoszą, że wkrótce odbędą się zaręczyny Króla greckiego z Wielką Księżną Wera rosyjską. Ślub później dopiero nastąpi, po przejściu Króla greckiego na prawosławie. Wielka Księżniczka Wera, córka Wielkiego Księcia Konstantego, ma dziś 13 lat, Król grecki zaś ma 21 lat.

Też same dzienniki donoszą, że plan ożenienia następcy tronu rosyjskiego z duńską księżniczką Dagmarą zaniechany został. Wielki Książę ma mieć wielką skłonność do księżniczki Meszczerskiej, córki sławnego poety i popa rosyjskiego Eliasza.

Monarchia Austryacka.

Siedmdziesiąte pierwsze posiedzenie Sejmu krajowego dnia 18. kwietnia 1866.

Marszałek krajowy x. *Leon Sapieha* zagaił posiedzenie o godzinie 10½ przed południem. Obecnych posłów było 135. Ze strony Rządu: c. k komisarz rządowy, radzca dworu pan *Possinger*.

Po odczytaniu i przyjęciu protokołu ostatniego posiedzenia odczytano pismo c. k. Prezydyum Namiestnictwa z uwiadomieniem że w skutek uchwały sejmowej od 1. maja r. b. dodatki na podwody z funduszu krajowego ustają a koszta w tym względzie ponosić będzie skarb państwa z wyznaczeniem 17½ kr. w. a. od konia i mili. O tem wydane już zostało rozporządzenie do władz podrzędnych i zarządzono ogłoszenie odnośne w dzienniku ustaw i rozporządzeń krajowych.

Odczytano potem interpelacyę p. *Trzecieskiego* do c. k. komisarza rządowego z zapytaniem, czyli rządowi jest znane opóźnione doręczanie kart legitymacyjnych wyborcom przy wyborach posłów na Sejm krajowy w Nowym Sączu i w Tarnowie, a zarazem czy wys. Rząd zamyśla wydać odpowiednie rozporządzenia, by niemi zapewnić wyborcom wczesne doręczenie kart legitymacyjnych, by tym sposobem postawić ogół wyborców w możności korzystania z przysługujących im praw obywatelskich wybierania posła do Sejmu krajowego.

C. k. komisarz rządowy oświadcza że po sprawdzeniu faktów w interpelacyi przytoczonych da odpowiedź na jednem z najbliższych posiedzeń.

Dalej odczytano interpelacyę p. *Stockiego* do c. k. komisarza rządowego z zapytaniem: 1. Czyli wiadomo c. k. Namiestnictwu, że urzędy powiatowe nakazują gminom w tym roku niedostatku i głodu ciężkie bezpłatne roboty szarwarkowe do kopania rowów przy drogach gminnych wykonywać. 2. Czy c. k. Namiestnictwo raczy polecić urzędom powiatowym, ażeby tej wiosny tylko niezbędnie potrzebne poprawki około dróg gminnych nakazywały, a wszelkie ciężkie roboty szarwarkowe około tych dróg odłożyły do przyszłej wiosny.

C. k. komisarz rządowy odpowiada, iż w tym względzie wydane zostanie rozporządzenie do urzędów powiatowych.

Następnie odczytano intetpelacyę p. *Hubickiego* i innych do c. k. Komisarza rządowego z zapytaniem: 1) Czy postępowanie zapowiedziane przez pana Komisarza rządowego w obec *Reprezentacyi kraju* co do osobistej odpowiedzialności naczelnika obwodu Złoczowskiego zarządzone zostało i jaki jest jego rezultat? 2) Czy znany jest c. k. Namiestnictwu okólnik pana Wolfarta do naczelników powiatowych w sprawie interpelacyi co do dowolności w rzeczach serwitutowych; niemniej czy znane są agitacye po całym obwodzie prowadzone dla uzyskania honorowego obywatelstwa w Brodach i adresów po miasteczkach drobnych? 3) Czy Wys. Rząd ma zamiar w obec tylu powtarzających się nadużyć ze strony przełożonego obwodu Złoczowskiego przedsięwziąść jaki krok stanowczy, ażeby poważnej ludności obwodu Złoczowskiego spokój zapewnić?

C. k. komisarz rządowy odpowiada, że postępowanie co do naczelnika obwodu Złoczowskiego zostało zarządzone lecz jeszcze nie jest przeprowadzone. Okólnik p. Wolfartha w interpelacyi powołany uznany został przez Rząd za niestosowny i tę niestosowność rzeczonemu urzędnikowi wytknął. Na inne szczegóły interpelacyi odpowie c. k. komisarz rządowy po sprawdzeniu faktów.

Potem przedłożony został następujący naglący wniosek księcia *Sanguszki:*

„Wysoki Sejm zechce uchwalić: Poleca się Wydziałowi krajowemu ażeby imieniem Sejmu i kraju, zrobił stosowne przedstawienie i kroki do Wysokiego Rządu, aby, skoro materyalna możliwość się okaże, budowa kolei żelaznej ze Lwowa do Brodów i Tarnopola rozpoczętą została.“

Wniosek ten bez drukowania odesłany został do Wydziału krajowego.

Z porządku dziennego przedłożył p. *Laskowski* sprawozdanie komisyi sejmowej o projekcie rządowym podziału administracyjnego Królestwa Galicyi i Lodomeryi i W. Księstwa Krakowskiego. Komisya przedkłada następujący wniosek:

„Wysoki Sejm raczy uchwalić: I. Z uwagi na niezbędną potrzebę, jednolitej administracyi całego kraju, i oszczędzenia niepotrzebnych wydatków państwa; Sejm oświadcza: *a)* iż z zamierzonym podziałem administracyjnym królestwa Galicyi i Lodomeryi i Wielkiego Księstwa Krakowskiego na dwa Namiestnictwa i z ustanowieniem jeneralnego gubernatora, nie zgadza się; *b)* iż niezwłoczne zwinięcie komisyi namiestniczej Krakowskiej usilnie zaleca.“

„II. Załączony projekt podziału administracyjnego królestwa Galicyi i Lodomeryi i W. Księstwa Krakowskiego na powiaty, Sejm zaleca wysokiemu Rządowi do wykonania.“

Przy otwarciu ogólnej dyskusyi zabrał głos p. *Seidler* i w interesie miasta Krakowa oświadczył się przeciw wnioskowi komisyi zalecającemu zwinięcie komisyi namiestniczej w Krakowie.

Po nim zabrał głos hr. *Gołuchowski*, wyrażając na wstępie ubolewanie, iż przedłożenie rządowe nie dość jest dokładne, nie obejmuje bowiem podziału terytoryalnego co do władz finansowych i sądowych. Mimo tej wadliwości przedłożenie rządowe według zdania mowcy ma trzy wielkie zalety. Pierwszą jest wyrzeczona zasada odłączenia sądownictwa od administracyi, drugą że zmniejszono liczbę powiatów, czem nietylko oszczędzą się wydatki ze skarbu państwa ale zmniejszy się oraz liczba urzędników; trzecią nareszcie że uchylone zostały organa obwodowe pośredniczące między władzami pierwszej instancyi a Namiestnictwem. Przykre jednak wrażenie wywrzeć musiał podział na dwa okręgi administracyjne, podział sprzeczny z zarządem autonomicznem i z zasadą jednolitości kraju. Mowca wykazuje dalej trudności wynikające dla administracyi z podziału na dwa okręgi z jeneralnym gubernatorem na czele, i oświadcza się ostatecznie za wnioskiem komisyi.

Ks. *Łoziński* zwraca uwagę na odrębność dwóch narodowości w kraju i przemawia nie tylko za podziałem na dwa Namiestnictwa, ale nawet za zaprowadzeniem dwóch osobnych reprezentacyj krajowych w kraju.

Hr. *Henryk Wodzicki* przemawiając za wnioskiem komisyi odpiera w dłuższej mowie dowodnie argumenta przeciwników jednolitości kraju a zwolenników podziału na część polską i ruską.

Ks. *Pawlików* popierając myśl ks. Łozińskiego w dłuższej przemowie, wnosi zamiast pierwszego ustępu wniosku komisyi następującą poprawkę: „Wysoki Sejm raczy uchwalić: I. *a)* że z zamierzonym podziałem administracyjnym królestw Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem na dwa Namiestnictwa i z postanowieniem jeneralnego gubernatora zupełnie się zgadza, wynurzając nadzieję, że wys. rząd żądany od dawna po zagwarantowaniu równouprawnienia każdej narodowości, także polityczny podział kraju Galicyi w drodze odpowiedniej przeprowadzić starać się będzie.“

Poprawka ta dostatecznie została poparta.

P. *Grocholski* po dłuższej przemowie przeciw dążeniom Rusinów do podziału kraju wnosi następująca poprawkę do ostatniego ustępu wniosku I. komisyi: „Sejm oświadcza, iż projektowanego ustanowienia urzędu jeneralnego gubernatora w miejsce urzędu Namiestnika żadna potrzeba nie usprawiedliwia.“ Wniosek ten dostatecznie został poparty.

Po zamknięciu ogólnej dyskusyi, w której brali jeszcze udział posłowie *Wężyk, Lipczyński*, hr. *Golejewski* i *Dietl* za wnioskiem komisyi, zaś posłowie *Dwoliński*, ks. *Kaczała* i ks. *Naumowicz* za wnioskiem ks. Pawlikowa, zabrał głos *c. k. komisarz rządowy*, by w obec sprawozdania komisyi i uwag poczynionych przez pojedyńczych mowców poczynić uwagi ze stanowiska rządowego.

Komisya, rzekł mowca, zgadza się w ogólności z przedłożeniem rządowem co do ilości projektowanych powiatów, i na podział co do obwodów, jednak wytknęła niestosowność zatrzymania w obwodach organów nadzorujących. Na zarzuty przeciw tej instytucyi oświadcza mowca że organ obwodowy nie ma być instancyą administracyjną, lecz organem nadzorczym pod względem porządku służbowego powiatów. To urządzenie nie jest jeszcze stanowczo orzeczone, na wypadek jednak gdyby je zadecydowano, wydaje się ono nietylko ze względów administracyjnych potrzebnem ale i dla kraju pożytecznem. Jeżeliby przyszło do zwinięcia komisyi Namiestnictwa w Krakowie, natenczas cała waga naczelnej władzy polegałaby na Namiestnictwie we Lwowie, zkądby bezpośrednio wychodził nadzór władz powiatowych i porządku służbowego. Nadzór ten dałby się uskutecznić w praktyce tylko exmisyą tak zwanych inspektorów. Ustanawiając takich inspektorów należałoby pomnożyć liczbę urzędników przy Namiestnictwie, co by z policzeniem dyet i kosztów podróży niezawodnie wyrównało jeżeliby nie przewyższyło wydatków wynikających z urządzenia organów nadzorczych według projektu rządowego. Delegowanie komisarzy czyli inspektorów z Namiestnictwa lwowskiego na prowincye w pojedyńczych wypadkach dla skonstatowania i zbadania spraw nie byłoby skuteczne, gdyż źródłem wywiedzeń dla takiego komisarza byłby pierwszy lepszy z mieszkańców; takie zaś urządzenie dla dobra sprawy i ludności nie byłoby ani odpowiedne ani użyteczne. Trudności wielkie zachodziłyby także w wypadkach zażaleń ze strony ludności przeciw naczelnikom powiatowym zwłaszcza w odległych stronach. Porządek służbowy u dołu zależy od należytego i spreżystego kierunku u góry; owoż taki spreżysty i należyty kierunek u góry koniecznie wymaga takich pośredniczących organów, jakie rząd wprowadzić zamierza.

Co do samego terytoryalnego podziału kraju komisya pod niektóremi względami odstępuje od przedłożenia rządowego. Jestto tylko dowodem jakie trudności zachodzą gdy idzie o zaspokojenie wszechstronnych życzeń i wymagań. Rząd polegać będzie na światłem zdaniu reprezentacyi kraju i będzie się starał uwzględnić takowe. Rząd też sądzi, że uchwała Sejmu, czy ona wypadnie według wniosku komisyi czyli przyjmie przedłożenie rządowe co do terytoryalnego podziału powinna znaleść uznanie w kraju, iż stosunkom jego właściwym z wszech miar odpowiadać będzie.

Co do wniosków samych oświadcza *c. k. Komisarz rządowy* stanowczo, że Rząd uważa Królestwo Galicyi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za kraj jeden tak pod względem administracyjnym jak i politycznym, że rząd o podziale politycznym nie myśli, że zatem o takim podziale ani o dwóch Sejmach mowy być nie może, że co do urządzenia władz rząd może mieć na uwadze tylko względy i potrzeby administracyjne nie powodując się żadnym celem politycznym; polityka bowiem była by tu na miejscu niewłaściwem. Tu tylko interesa i potrzeby administracyjne mogą mieć wpływ decydujący. Mowca umocowany jest oświadczyć, że o takim podziale jaki jest wspomniany w przedłożeniu rządowem t. j. o podziale na dwa okręgi administracyjne z dwoma Namiestnictwami pod kierunkiem jednego jeneralnego gubernatora w Lwowie Rząd już z samych względów oszczędności nie myśli i takiego urządzenia dla jednolitego i dobrego administrowania kraju nie uważa za potrzebne. Mowca oświadcza w końcu, że Rząd w kierunku czysto administracyjnym przedkładając Sejmowi podział terytoryalny, zamierzał tylko co najwięcej utrzymać status quo, jednak bez ubliżenia administracyi centralizacyjnej; gdyby jednak uchwała Izby i przeciw takiemu urządzaniu zapadła, natenczas Rząd i tę stronę kwestyi weźmie pod ścisłą rozwagę.

Przemowa c. k. Komisarza rządowego przerywana kilkakrotnie przez większość Izby głośnemi oznakami zadowolenia, przyjęta została w końcu rzęsistemi oklaskami.

Przystąpiono potem do głosowania. Poprawka księdza *Pawlikowa* została większością głosów uchylona, poczem wniosek komisyi 1. lit. *a)* został przyjęty. Poprawka p. *Grocholskiego* upadła.

Do wniosku komisyi lit. *b)* wniósł p. *Seidler* poprawkę ażeby Sejm zalecił utrzymanie komisyi namiestniczej w Krakowie in statu quo. Poprawka ta została uchylona a wniosek komisyi lit. *b)* przyjęto.

Po przerwie dwugodzinnej rozpoczęto dyskusyę na wnioskiem II komisyi.

W ciągu dyskusyi wnieśli poprawki *Ludwik hr. Wodzicki, Grocholski, Koczyński, Kozłowski* i *Szeliski* dążące do zmniejszenia liczby powiatów i do odroczenia terytoryalnego podziału do przyszłej sesyi sejmowej.

W końcu posiedzenia przemawiał c. k. komisarz rządowy powtórnie, zwracając uwagę na potrzebę spiesznego zaprowadzenia nowej organizacyi tak w interesie administracyi rządowej jak i w celu wprowadzenia w życie organów autonomicznych.

Koniec posiedzenia o godzinie $7^1/_2$ wieczór. Przyszłe posiedzenie we czwartek o godz. 11. przed południem. Porządek dzienny: Dalsze rozprawy nad terytoryalnym podziałem kraju. Dalsza dyskusya nad ustawą drogową.

Lwów, 18. kwietnia. *(Ofiary dobroczynne.)* Na dotkniętych głodem wpłynęły następujące dalsze datki dobroczynne: Od pań Amalii z Kallirów Nirensteinowej, Wilhelminy z Bitnerów Schnellowej, Idy Semell i Emmy Schor jako dochód z koncertu, urządzonego przez dyletantów i Towarzystwo muzyczne w Brodach 500 złr.

Od osoby nie chcącej być wymienioną, zebrane przez składkę 19 złr. w. a.

Komisya centralna podaje te czyny szlachetne z wyrazem należytej podzięki do publicznej wiadomości.

Z centralnej komisyi zapomogi."

Wiedeń, 17. kwietnia. *(Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.)* Najj. Pan udzielał wczoraj od godz. 10tej do wpół do 1szej w południe audyencye powszechne około 60 osobom i przyjmował kilka deputacyi. Poźniej był przyjmowany ces. austryacki poseł w Haadze fml. bar. Langenau, jenerał jazdy bar. Lichtenberg i namiestnik Czech hr. Lazansky. Przed audyencyami powszechnemi byli przyjmowani pp. ministrowie hr. Mensdorff i hr. Belcredi. O godzinie 2giej po południu Najjaś. Pan odbył konferencyę z hr. Mensdorffem, a o godzinie 5tej był u Najj. Pana obiad, na który byli zaproszeni fml. Langenau i namiestnik hr. Lazansky. — Urodziny następcy tronu Arcyksięcia Rudolfa będą dziś obchodzone w kole familijnem. Następca tronu będzie znajdował się przed południem na nabożeństwie w kościele c. k. burgu, a następnie będzie odbierał powinszowania. Po południu będzie dany obiad. Ich C. M. Arcyksiążęta Franciszek Karol i Albrecht przesłali po 20 zł. nauczycielowi śpiewu Schubertowi z powodu koncertu jego na wsparcie wiedeńskiego stowarzyszenia nauczycieli „die Volksschule".

Pod prezydencyą p. ministra stanu hr. Belcredi odbyła się wczoraj w południe rada ministeryalna z udziałem wszystkich pp. ministrów, kanclerzy nadwornych i radzców stanu. J. E. p. minister stanu hr. Belcredi przenosi się od 1. maja wraz z rodziną na lato do Pötzleinsdorf, zkąd ma codziennie dojeżdżać do Wiednia dla załatwiania spraw. — Na wczorajszej recepcyi u p. ministra hr. Mensdorffa byli obecni wszyscy ministrowie i posłowie, ciało dyplomatyczne, jeneralicya itd.

„Poczta wieczorna wiedeńska" pisze pod dn. 16. b. m., iż ustalenie zaufania, że pokój utrzymany będzie, jedynie od rządu pruskiego wyjść może. Jasne i otwarte oświadczenie tegoż rządu, że pokoju zakłócać nie myśli, oraz cofnięcie nakazanych przygotowań wojennych przyczyniłoby się głównie do usunięcia wszelkiej obawy i byłoby zarazem jedynym dowodem szczerości usiłowań pruskich względem reformy związku niemieckiego. Tego, co ministeryalne dzienniki pruskie mówią, iż w takim razie Prusy byłyby bezbronne na przeciw Austryi i wystawioneby były na wszelkie ewentualności zaczepki z jej strony, na seryo zaprawdę brać nie można. Opinia publiczna w całych Niemczech oświadczyła się tak jednomyślnie przeciwko wszelkiemu zakłóceniu pokoju, a mianowicie przeciwko temu mocarstwu, któreby pierwsze pokój zakłóciło, iż Austrya w tym już wyrazie opinii publicznej dostateczny widzi powód trzymania się dotychczasowego swego usposobienia, zwłaszcza iż Austrya żadnego nie ma powodu szukania wojny. O niespodziewanym zaś napadzie na Prusy mowy wcale być nie może w chwili, w której Austryi nie zrobiła najmniejszego przygotowania do właściwych uzbrojeń.

Wypada przypomnieć od czasu do czasu jawny ten stosunek, który ministeryalne dzienniki pruskie koniecznie zaćmić się starają, ażeby winę zatargów złożyć na mniemaną prowokacyę Austryi. Wprawdzie postępują w tem z wielką śmiałością ale niezręcznie. Dziwnie się wydaje, iż dzienniki te zalą się dziś na dziką nienawiść Prusaków ze strony ludów słowiańskich w Austryi, kiedy przed niedawnym czasem Gazeta krzyżowa wyraźnie zapewniała, że Polacy, Kroaci i Węgry tak rządowi austryackiemu sę nieprzychylni, iż rząd ten byłby zupełnie opuszczony, gdyby odwołać się miał do tych państwa. Snać robią sobie pod tym względem w Berlinie najdziwniejsze iluzye i dziwią się temu, że polityka austryacka znajduje poparcie właśnie z tej strony, na której opór liczono. A ministeryalny korespondent Gazety szląskiej sądzi, iż nawet finanse austryackie nie tak źle stoją jak mniemano. W kółkach dziennikarskich pruskich musiano mieć dziwne wyobrażenie o wewnętrznym stanie Austryi, to jedynie pewne przechwałki tłumaczyć może. Zdaje się, iż wyobrażenie to dziś się zmieniło i życzyć sobie wypada, żeby ta zmiana przekonania nie została bez wpływu na ton dziennikarstwa pruskiego.

Czynności sejmów krajowych.

Posiedzenie sejmu węgierskiego z dnia 16. kwietnia otwarte zostało pod prezydencyą hr. Andrassy. Baron Eötvös wniósł, ażeby weryfikacye na porządku dziennym będące z powodu złej akustyki izby odroczone zostały, i żeby izba odbyła zamknięte posiedzenie dla naradzenia się nad tą niedogodnością. Wniosek ten przyjęty został.

Prezes wezwał do oddawania wotów gwoli skompletowania komisyi do spraw wspólnych i do wyboru drugiego wiceprezesa, tudzież sekretarzy jeszcze brakujących. Po krótkiej rozprawie postanowiono odbyć wybory te jednocześnie, i deputowani składają kartki wyborcze.

Drugim wiceprezesem obrany został Karol Zeyk a Franciszek Ocrvay szóstym sekretarzem. Wybór 15 członków siedmiogrodzkich komisyi 67miu publikowany będzie na przyszłem posiedzeniu.

Na posiedzeniu izby magnatów zebrała się na galeryach liczna publiczność, kilku wojskowych wyższego stopnia i deputowani kroaccy w Peszcie obecni. Po odczytaniu drugiego adresu izby deputowanych baron Bela Wenkheim przemawiał za jego przyjęciem przez izbę magnatów. Zgoda, mówił mowca, jest niemożebna bez odpowiedzialnego rządu węgierskiego; takiego rządu municypia chętnie słuchać będą i ustanie obecna pozycya nadżupanów, która dłużej utrzymać się nie da. Za adresem przemawia silna argumentacya i duch dynastyczny. Hr. Jan Cziraky wotuje przeciwko przyjęciu adresu w obecnej formie, proponuje, żeby izba magnatów o tyle tylko do niego przystąpiła, o ile zawiera zastrzeżenie praw, nie podzielając prośby o restytucyę in integrum. Em. Pechy, hr. Leopold Nadasdy i baron Wiktor Merznil przemawiają za adresem, biskup Ranolder i hr. Antoni Szecsen przeciwko adresowi. Rozprawy do jutra odroczone zostały.

Kronika.

Podług ogłoszenia rady administracyjnej c. k. uprzywil. galicyjskiej kolei Karola Ludwika będzie zacząwszy od 1. maja r. b. na stacyi w Mszanie, która dotąd zajmowała się expedycyą osób, pakunków, frachtów i poczty, zniesioną expedycya frachtów, i pozostanie tylko expedycya osób, pakunków i poczty.

(Nieostrożność.) Jak nieostrożni są niektórzy rodzice w pilnowaniu swoich dzieci, okazuje i ta okoliczność, że w niedzielę dnia 15. b. m. po południu przyprowadzono do tutejszej policyi 3 zbłąkanych dzieci.

(Nieuczciwa mleczarka.) W kilku domach, do których pewna mleczarka dostarczała nabiał przez czas dłuższy, ginęły z kuchni rozmaite rzeczy. Nakoniec przytrzymano mleczarkę na gorącym uczynku i odstawiono do policyi.

(Złodziej przytrzymany.) Dnia 13go b. m. po południu, w gospodzie na przedmieściu Stryjskiem wieśniak z Jaryczowa sprzedawał zboże. W tem jakiś młody człowiek przyzwoicie ubrany przybliżył się i wypytywał go równie jak jego żonę zkąd są i o inne szczegóły, poczem okazując wielkie zadowolenie z szczęśliwego spotkania prosił wieśniaków, aby go wzięli z sobą, gdyż w okolicy Jaryczowa kupuje posiadłość i nawet ma przy sobie 150 złr. na zadatek. Zabrano go chętnie. Na Żółkiewskiem wieśniak udał się do sklepu dla kupienia cukru i kawy, a towarzysz kazał dać wódki, którą częstował wieśniaka i jego żonę. Na Zniesieniu wieśniak oddalił się znowu dla kupienia octu. Powróciwszy zastał żonę pogrążoną w twardym śnie. Towarzysza podróży nie było, umknął zdjąwszy spiącej korale wartości 100 złr. C. k. dyrekcya policyi o tym wypadku niezwłocznie zawiadomiona zarządziła poszukiwania, w skutek czego złodzieja odkryto i przytrzymano dnia 14go b. m.

(Pożary.) W Krościenku, w powiecie Przemyślańskim, dnia 21go z. m. spaliły się dwie stajnie włościańskie i stodoła. Szkoda wynosi 160 złr. Ogień miał powstać przez nieostrożność.

W Rosurkach, w powiecie Staromiejskim, dnia 8go b. m. spaliła się karczma. Przyczyna pożaru jest niewiadoma.

W Hryniówce, w powiecie Bohorodczańskim, dnia 9go b. m. spaliła się stajnia włościańska z zapasami siana i narzędziami gospodarskiemi. Szkoda wynosi 200 złr. Ogień miał być podłożony.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 19go kwietnia. Na naszym dzisiejszym targu były następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów: Mec pszenicy (83 ℔) 4 zł. 61 c.; żyta (77 ℔) 3 zł. 6 c.; jęczmienia (68 ℔) 2 zł. 60 c.; owsa (46 ℔) 1 zł. 46 c.; grochu 4 zł.; ziemniaków 1 złr. 45 c.; cetnar siana 1 zł. 10 c., okłotów 80 c., sąg drzewa bukowego 11 zł. 17 c.

Ostatnia poczta.

Berlin, 17. kwietnia. „Kreuzztg." pisze: Jakkolwiek ubolewamy nad tem, że zbrojenie nasze trwa ciągle, to jednak nie może ono ustać, dopóki Austrya będzie trzymać w Czechach nagromadzone wojska.

Berlin, 17. kwietnia. Odpowiedź Prus na depeszę austryacką z 7. kwietnia została dziś przesłana. Osnowa jej nie ma być ostrą. Nota odmawia zniesienia pruskich środków wojskowych z tą uwagą, że Austrya, która się pierwej zbroiła, powinna sama zacząć przywrócenie stopy pokoju.

Drezno, 17. kwietnia. „Dresd. Jour.“ donosi z Warszawy: Z powodu wczorajszego zamachu na Cesarza rosyjskiego, Namiestnik Królestwa Polskiego hr. Berg wyjechał dziś przed południem do Petersburga.

„Dresd. Journal“ pisze co do uwag „Nordd. Allg. Ztg.“: Tylko Rosya przemawiała za cofnięciem noty austryackiej z 7. b. m. Pogróżki ze strony Austryi znaglającej gabinet berliński do odpowiedzenia nie było wcale. Z Bawaryi znowu wysłano do Wiednia i Berlina depesze pojednawcze i otrzymano od Austryi oświadczenie, że ma szczerze zamiar rozbrojenia; ale Prusy odmówiły pożądanego oświadczenia. Zresztą odpowiedź Prus na notę austryacką, jakkolwiek faktycznie odmowna, zostawia drogę otwartą, na której może nastąpić zwrot do pokoju, ponieważ nota pruska żąda od Austryi inicyatywy w przywróceniu status quo ante.

Kopenhaga, 17. kwietnia. Na dzisiejszem posiedzeniu volksthingu przyjęto prawie jednogłośnie w drugiem czytaniu projekt komitetu względem kwestyi o pensye, słychać jednak, że komisarze niemieccy zakwestyonowali ratyfikacyę ostateczną, ponieważ proponowana reluicya urzędników Księstw sprzeciwia się legalnemu przeprowadzeniu zawartej stypulacyi.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 18. kwietnia.

Hotel George: PP.: Brzozowski Zenon, z Rosyi. — Dylewski Maryan, z Rolowa.

Hotel Langa: Angyelich Jerzy, c. k. major, z Agramu. — Hübl Fran., c. k. porucznik żandarm., z Cieszyna.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 18 kwietnia.

PP. Dittrich Wilh., c. k. major, do Czerniowic. — Br. Bess Arn., do Boniowic. — Dalke Fel., do Łąki. — Guszkowski Kaj., do Nowegomiasta. — Nowosielecki Józef, do Przemyśla. — Pisotzki Was., do Mołdawy.

TEATR.

Dziś (przedst. niem.): **„Der Serezaner“**, operetka w 1 akcie po raz pierwszy. **„Die Perlenschnur“**, oder: **„Herr, Diener und Knecht“**, obrazek dramatyczny ze spiewami w 2 oddziałach. **„Meister Fortunio und sein Liebeslied“**, operetka komiczna w 1 akcie. Na dochód p. Augusty i p. Józefa Lippert.

Jutro (przedstaw polskie): **„Płochość ukarana“**, dramat w 4 aktach.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 18. kwietnia 1866.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
7. god. zrana	325.36	+ 8.4	78.6	zachodni	sł.	pochmurno
2 g.od. po poł.	325.20	+ 14.2	52 3	„	„	„
10.god.wiecz.	324.84	+ 7.5	75.9	„	„	pogoda

Kurs Lwowski.

Dnia 18 kwietnia.

		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	5	02	5	08
Dukat cesarski	„ „	5	05	5	10
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	8	72	8	83
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	61	1	64
„ papierowy rosyjski	„ „	1	39	1	33
Talar pruski	„	1	58	1	60
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	59	6?	60	32
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	62	65	63	40
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	60	58	61	33
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	60	53	61	20
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika		139	—	141	67

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 18. kwietnia.

	złr.	kr.
5% Metaliki	58	10
5% pożyczka narodowa	60	60
Losy z 1860 roku	74	20
Akcye banku wiedeńskiego	691	—
„ „ kredytowego	129	60
Londyn, 10 funtów szterlingów	106	25
Srebro	105	75
Dukat pojedyńczy	5	09

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 16. kwietnia

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	52 60	52.80
„ „ bez kuponów zwrotny po 5%	— —	99 —
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	60.50	60. 0
od kwiet. do paźd. po 5%	60.50	60.70
Pożyczka w srebrze z 1864 roku zwrotna w 35 latach	63 75	64.—
Z r. 1851 ser. B. po 5%	- —	— .—
Metaliki po 5%	56 60	56.75
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	57.—	57.25
ditto po 4½%	49 50	50.—
ditto „ 4%	44 —	44 5
ditto „ 3%	33.—	33 50
ditto „ 2½%	28.50	30 50
ditto „ 1%	11.—	11.10
Przez do wyl. z r. 1839 całe losy	131 --	131.50
Przez do wyl. z r. 1839 piata część losów	128 --	129 —
Przez. do wyl. z r. 1854	72 50	73.—
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500zł.	73.80	73.90
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	83.—	83.50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	65.20	65.40
Renty Como po 42 lir. aust.	15 50	16 --
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	50.—	52.—
„ 4½%	49 —	49.50
„ 4%	43 —	43.50
„ 3½%	38 50	39 —
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3%	—.—	—.—
„ 2½%	53.—	55.—
„ 2¼%	48.—	49.—
„ 2%	43.-	43.50
„ 1¾%	38.—	39.—
ditto. z procent. za granicą „ 5%	—.—	—.—
„ 4½%	—.—	—.—
„ 4%	—.—	—.—

B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.	pien.	towar.
Niższej Austryi	—.—	78.—
Wyż. Aust.	75.—	80.—
Salcburg	75.—	80.—
Czech	83 —	84.—
Morawii	73.—	77.—
Szląska	87.—	88.—
Styryi	81.—	84 —
Tyrolu	95.—	98.—
Kar., Krainy i Wyb.	82.—	86 —
Węgier	61.—	61.75
Banatu Tem.	59.75	60.75
Kroacyi i Slawonii	62.—	64.—
Galicyi	60.50	61 50
Siedmiogrodu	56.—	56.50
Bukowina	59.50	60.50
Z klauzulą wylos. w r. 1867	58.—	58.50
Banat Temesz.	57.25	57.75
Lomb. wen. poż. z r. 1850	—.—	—.—
Dług Tyrolu, Dług Salcburga, Dług Krainy po 5%	—.—	—.—
„ 4%	—.—	—.—
„ 3½%	—.—	—.—
„ 3%	—.—	—.-
„ 2½%	—.—	—.—
„ 2%	--.—	—.—
„ 1¾%	—.—	—.—
Gal.dł.zwr.z r.1866„ 7%	92.—	92.50

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
Po 3% za 100 zł.	22.50	23.50
„ 2½% „ 100 „	18.—	19.—
„ 2¼% „ 100 „	16.50	18.50
„ 2% „ 100 „	14.—	16.—
„ 1¾% „ 100 „	12.50	14.50

3. Akcye. (Za sztukę.)

	pien.	towar.
Banku narodowego	698.—	700.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	13?.50	131 —
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	550.—	555.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	59 50	60.50
Półn.kol. po 1000 zł. m. k.	1377.—	1380 —
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	151 30	151 50
Połud. kolei państ., lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w.a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł.	157.—	159 —
Kol. Ces. Elżbiety po200 zł. mon. konw.	110.50	111 50
Kol. Kar. Lud. po 200zł. mon. konw.	140 50	140.75
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.) z wpłatą 65%	56.—	58 —
Uprzywil. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w.a.	128.—	129.—
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	93 —	94.—
Kolei Cisy po 200zł.m.k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147 —	147.—
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	— —	—.—
ditto II. emis. po 200 zł.m.k.	—.—	—.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	—.—	630.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł m. k.	240.—	245 —
Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw.	—.—	—.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	115.—	120 —
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	429.—	430.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	—.—	188.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500zł. w. a.	—.—	330.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a.	235.—	245.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	—.—	330.—

4. Listy zastawne. (za 100 zł.)

	pien.	towar.
Banku narod. w m. k. 6let. z r. 1857 po 5%	—.—	—.—
10let. „ 1857 po 5%	104 50	105.—
przeznaczone do los. po 5%	84 20	84 40
Banku narod. w w. a. na 12 m. 5%	—.—	—.—
przezn. do losowania po 5%	89.20	89.30
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	—.—	—.—
Węgier. Towar. ziemskie po 5%	73 —	73 50

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	94.—	95 —
detto detto w sreb. upr za 100 zł. w. a.	—.—	77.—
Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. aust.	—.—	68 50
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	103.—	105.—
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	—.—	90 —
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	83 75	84.75
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	—.—	80 50
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	—.—	76.—
Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.	76.—	77.—
Połud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł.	- .—	71.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	83.—	84.—
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	—.—	—.—
Lloyda za 100 zł.	87.—	88.—

6. Losy. (za sztukę.)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	101.75	102.25
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	76.—	77.—
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	107 —	108.—
„ „ po 50 zł. m. k.	46.—	47.—
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	21.—	22.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	70.—	75.—
Salma „ 40 „ „	24.—	25.—
Palfiego „ 40 „ „	20.—	21.—
Clarego „ 40 „ „	20.—	21.—
St. Genois „ 40 „ „	20.—	21.—
Windischgrätza 20 zł. „	14.—	15.—
Waldsteina 20 „	16 50	17 50
Keglevicha 10 „	13.—	13.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	10.50	11 —

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	89 30	89.30
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	89 10	89 25
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	89.15	89 30
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	78.50	78 75
Lipsk za 100 tal.	—.—	.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	105 40	105 90
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 lir wł.	—.—	—.—
Marsylia za 100 fr.	41.—	42.—
Paryż za 100 fr.	42 10	42 10
Praga za 100 zł. w. a	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Wenecya za 100zł. w. a.	—.—	—.—

(31 dni po okazaniu.)

	pien.	towar.
Bukareszt za 100 piast. woł.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	5.05	5.06
dtto. pełnej wagi	5 05	5.06
Korona	—.—	—.—
20frankówka	8 54	8 56
Rosyjski imperyał	8 74	8 80
Talar związkowy	1.57½	1.58½
Srebro	105 25	105 50
Kurs korony w c. k. kasach 13zł. 50 c.		

Odpowiedzialny Redaktor **Adolf Rudyński**.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.